

ANYÁM LEVELE

Hál' Istennek, fiam,
Nincsen semmi bajom,
Friss erőben telik
Minden órám, napom.
Egészséges vagyok,
Jobbra nem is vágyok,
Amelyhez hasonlót
Neked is kívánok.
Hát te hogy vagy s mint vagy?
Tudom, sok a gondod;
Megvisel a munka,
Hogyha nem is monddod.
Hírre, tudományra,
Jaj, minek is vágytál!
Jobb volna neked itt
Az eke szarvánál.
Itt húznál barázdát,
Nem a papíroson,
Pacsirtaszó mellett,
Pirosló hajnalon;
Ekevas vón pennád,
Áldás orcád gyöngye;
Arany kalászt írál
A fekete földbe.
Vígán kaszálgatnál
A virágos réten,
Meg-megpihennél a
Kerek erdőszélen.
No de se baj, fiam!
Tudod, mi az újság?
Ángyodasszonyéknál
Csupa szomorúság.
Elveszett a magló,
Megsántult a tehén,
Kimúlt egyik gólya
A csűrök tetején.
Bógyinak hazajött
A katonafia,
Új kenyérre, borra
Lesz majd a lakzija.

A kurátor uram
Elmegyen most Pestre,
Beállít majd hozzád
Csütörtökön este.
Az Úr asztalára
Vesz ezüst poharat –
Lásd szívesen, fiam,
A kurátor urat.
Emlékezel-e még
Zádori Pistára?
Itt hagyta a falut,
Elment a világba.
Pap Bodon Miska meg,
Tudod, az alvégen,
Kőházat épített
Az Isten nevében.
Máskülönben pedig
Semmi újság sincsen –
Mikor jössz már haza?
Áldjon meg az Isten!